

2017

**STAATSBLAD
VAN DE
REPUBLIEK SURINAME**

No. 16

WET van 21 februari 2017, houdende goedkeuring van de toetreding van de Republiek Suriname tot de “Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage”.

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME

In overweging genomen hebbende, dat het wenselijk is de toetreding van de Republiek Suriname tot de op 17 oktober 2003 te Parijs tot stand gekomen “Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage” aan de goedkeuring van De Nationale Assemblée te onderwerpen, welke goedkeuring ingevolge artikel 104 lid 1 van de Grondwet van de Republiek Suriname bij wet moet worden verleend;

Heeft, de Staatsraad gehoord, na goedkeuring door De Nationale Assemblée, bekrachtigd de onderstaande wet:

Artikel 1

De toetreding van de Republiek Suriname tot de op 17 oktober 2003 te Parijs tot stand gekomen “Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage”, wordt goedgekeurd.

Artikel 2

1. Deze wet wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname afgekondigd.

2. Zij treedt in werking met ingang van de dag volgende op die van haar afkondiging.
3. De Ministers van Onderwijs, Wetenschap en Cultuur en van Buitenlandse Zaken zijn belast met de uitvoering van deze wet.

Gegeven te Paramaribo, de 21ste februari 2017

DESIRÉ D. BOUTERSE

Uitgegeven te Paramaribo, de 10e maart 2017
De Minister van Binnenlandse Zaken,

M.M.F. NOERSALIM.

WET van 21 februari 2017, houdende goedkeuring van de toetreding van de Republiek Suriname tot de “Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage”

MEMORIE VAN TOELICHTING

De “Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage” welke op 17 oktober 2003 op de Algemene Vergadering van de UNESCO te Parijs werd aangenomen, is relevant voor de waarborging c.q. bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed van Suriname.

Door globalisering is er in de samenleving steeds meer behoefte aan kennis over en de beleving van de nationale identiteit. Groepen en individuen zijn op zoek naar ankerpunten om vorm en betekenis te geven aan vragen zoals: wie zijn wij, wat bindt ons, welke verhalen vertellen wij en wat voor betekenis hebben die in het licht van de toekomst.

Immaterieel erfgoed biedt zo'n ankerpunt. Culturele gebruiken, tradities, traditionele geneeswijzen, traditionele cultuuruitingen, verhalen, ambachtelijke vaardigheden die tezamen ons immaterieel erfgoed vormen, worden steeds opnieuw gecreëerd c.q. geherwaardeerd en van een gemeenschappelijke betekenis voorzien.

De diverse Surinaamse cultuuruitingen, geschiedenis en kunstuitingen dienen te worden beschermd en bewaard voor de huidige en toekomstige generatie.

Met dit verdrag vraagt de UNESCO aandacht voor de, onder invloed van globalisering, dreigende verdwijning van de diversiteit van het immaterieel erfgoed in de wereld.

Suriname met haar diverse culturen en diverse kunstuitingen past heel goed in het waarborgingsbeeld van immaterieel erfgoed.

In dit verdrag zijn ontwikkeling en overdracht de drijfveren.

Dit uit zich in zowel de definitie van immaterieel erfgoed die de UNESCO hanteert, als in de domeinen waarop dit erfgoed zich manifesteert. Identificeren, inventariseren, documenteren, zichtbaar maken, promoten en onderwijzen zijn de kernactiviteiten ter bewustmaking en behoud van het Surinaams immaterieel erfgoed.

Het onderhavig wetsontwerp is noodzakelijk ter voldoening aan het bepaalde in artikel 104 lid 1 van de Grondwet van de Republiek Suriname.

Paramaribo, 21 februari 2017,

DESIRÉ D. BOUTERSE
